

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010336
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2114010336.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obžalovanému Z. L., narodenému dňa XX. B. XXXX v R., trvale bytom D., H. č. XXXX/XX, trestne stíhanému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava podaného v neprospech obžalovaného Z. L. a odvolaní poškodeného U. K. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 8. novembra 2016, č. k. 5T/17/2014-237, rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. septembra 2017 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 8. novembra 2016, č. k. 5T/17/2014-237 bol obžalovaný Z. L. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava č. k. 4 Pv 280/13/2207-21 podanej dňa 13. februára 2015, ktorou mu bolo kladené za vinu spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a (zrejme v jednočinnom súbehu) prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť tým, že inému úmyselne ublížil na zdraví a činom spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, a dopustil sa na mieste verejne prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, pričom tohto sa mal dopustiť na skutkovom základe, že „dňa 21.10.2012 v čase okolo 04.00 hod. v Hlohovci, na ulici Nám. sv. Michala 16, pred podnikom „ONE“, fyzicky napadol poškodeného U. K., ktorého päťou udrel do oblasti záhlavia, čím mu spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v krvným výronom v oblasti záhlavia s dobou liečenia do 3 týždňov, pričom poškodený v dôsledku úderu spadol zo schodov, ktorými sa vychádza z podniku „One“, následkom čoho utrpel pomliaždenie mozgového tkaniva v čelovo-spánkových lalokoch obojstranne s krvácaním pod pavučnicu a zlomeninu lebečnej kosti v čelovo-temennej oblasti vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní minimálne 3 mesiace“, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. okresný súd poškodených U. K., narodeného XX. A. XXXX, bytom D., T. č. XXXX/XXA, Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s. krajskú pobočku Trnava, Halenárska 22 a Sociálnu poisťovňu, pobočku Trnava, ulica V. Clementisa 24/A Trnava s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 237 - 242 spisu nasledovne (podstatné citácie): Okresný súd Trnava dňa 21. 02. 2014 pod č. k. 5T/17/2014-117 vydal trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, ktorého výkon podmienenečne odložil a určil mu skúšobnú dobou v trvaní 3 roky a zároveň zaviazal

obžalovaného na náhradu škody poškodeným U. K., Všeobecnej zdravotnej poisťovni a Sociálnej poisťovni.

V zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný odpor proti trestnému rozkazu.

Obžalovaný Z. L. na hlavnom pojednávaní dňa 06. 05. 2014 po prednesení obžaloby a zákonom poučení sa vyjadril, že nechce urobiť žiadne vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku.

Súd (I. stupňa) na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaného Z. L., znalca z odboru zdravotníctvo MUDr. Mariána Pamulu, svedka - poškodeného U. K., svedka G. R., svedka S. K., svedka M. D., svedka M. R., oboznámením sa s listinnými dôkazmi: lekárskou správou č. I. 81-82, úradným záznamom z č. I. 83, chorobopisom č. I. 84, textovou správou č. I. 85, potvrdením o zaistení veci č. I. 86, záznamom z ošetrovania č. I. 87, evidenčnou kartou vozidla č. I. 88 - 90, záznamom č. I. 91, žiadosťou č. I. 92 - 93, uplatnením nároku zo Všeobecnej zdravotnej poisťovne č. I. 94 - 96, pripojením k trestnému stíhaniu poškodenej spoločnosti Sociálna poisťovňa pobočka Trnava č. I. 97, upovedomením č. I. 98, záznamom č. I. 99, údajmi zo systému Regob č. I. 101, , správou zo Sociálnej poisťovne č. I. 102 - 103, správou z Úradu práce č. I. 104, správou z Ministerstva vnútra č. I. 105, registrom trestov č. I. 106, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov č. I. 107, posudkom z bydliska č. I. 108, aktualizovaným odpisom z registra trestov zo dňa 07. 11. 2016, ako i ostatným obsahom spisového materiálu sp. zn. 5T/17/2014 a na základe takto zisteného skutkového stavu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Z výpovede obžalovaného Z. L. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že sa pridrižava výpovede uskutočnenej v prípravnom konaní zo dňa 23.05.2013 v ktorej uviedol, že dňa 20.10.2012 prišiel s priateľkou B. N. v čase asi okolo 23:00 hod. na diskotéku ONE v Hlohovci, prišiel na svojom osobnom aute Audi A4. Počas celého večera sa pohyboval rôzne zo spodného poschodia na vrchné poschodie, nakoľko v danom podniku boli rôzne vystúpenia. Celý večer bol s priateľkou až do 2:00 hod., kedy odišla domov na taxíku, keď ju odprevadil k taxíku tak sa vrátil na diskotéku a išiel na dolné poschodie kde sa zoznámil s M. D., s ktorým bol asi do 4:00 hod. a kedy spolu odchádzali z diskotéky. Vychádzal zo spodného poschodia, nachádza sa tam ďalší východ okrem hlavného východu a to smerom von po chodníku okolo budovy diskotéky, pretože keď je diskotéka ukončená tak aby sa ľudia netlačili tak sa otvoria oba východy. Ako vyšli spodným východom išli po chodníku vedľa ONE a tu ako prechádzali popri hlavnom vchode videl, ako leží nejaký chlapec na zemi na chodníku asi jeden meter od hlavného vchodu. Ten chlapec mal ruky pri sebe vo vystretej polohe, ležal vystretý na chrbte a mal zatvorené oči. Postavil sa nad neho a jeho prvý dojem bol taký, že je asi opitý, nakoľko na ňom nevidel žiadne zranenia ani žiadnu krv. D. stál za ním, následne zistil, že ležiaci chlapec je asi v bezvedomí nehýbe sa a v tom momente išla okolo nejaká sanitka, lebo bol na diskotéke nahlásený nejaký incident, mal tam nejaký chalan spadnúť zo schodov. Sanitka sa vrátila k nim a išiel k sanitke aby ich zavolať k tomu chlapcovi, D. zostal pri ňom. Záchranárom ukázal kde ten chalan leží. Obžalovaný uviedol, že toho ležiaceho chalana poznal z videnia bol z D. ale jeho meno nepoznal. Keď prišla lekárka zo sanitky tak s D. boli pri nich, lekárka začala chlapca preberať, oživovala ho a následne prišla sestrička zo sanitky, medzitým im povedala lekárka prečo pijú keď nevedia piť. Následne s D. išli preč aby nezavadzali pri oživovaní, išli pešo, auto nechal zaparkované pred diskotékou, doklady a všetky veci si zabudol v priateľkinej kabelke, tak preto išiel domov pešo. Na diskotéke ležiaceho chalana si nevšimol. Obžalovaný uviedol ďalej, že je abstinent už 5 rokov a nepije žiadny alkohol. Obžalovaný uviedol že mal vedomosť o tom, že celá diskotéka je zaznamenávaná kamerami, avšak nijako sa o tieto kamerové záznamy nezaujímal. Obžalovaný tiež uviedol, že toho chlapca sa nijako nedotkol iba ho našiel ležať na zemi. Taktiež uviedol, že sa počas diskotéky s poškodeným nestretol ani sa s ním nerozprával nemal s ním žiadny konflikt, nemali žiadne vzájomné nedorozumenie, jeho meno zistil až vtedy keď mu ho oznámili policajti. Obžalovaný ďalej uviedol, že si myslí, že poškodený to má informácie od jeho otca a poškodený vypovedal iba to čo mu povedal jeho otec. Tvrdenie poškodeného sa nezakladá na pravde, pretože ak by padol z tých schodov, tak by ležal niekde pod schodmi ale on bol od tých schodov vzdialený asi 4 metre od hlavného vchodu. Znalec z odboru zdravotníctva MUDr. Marián Pamula na hlavnom pojednávaní predniesol svoj vypracovaný znalecký posudok a najmä jeho závery, ktoré sú uvedené v predmetnom znaleckom posudku. Ďalej uviedol, že čo sa týka trvalých následkov nemal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu po jednom roku, preto nevie zaujať stanovisko k trvalým následkom, ktoré mohli nastať u poškodeného. Je to však viacej menej doménou psychiatrov a psychológov, pretože tam môže nastať pri takomto poranení tzv. organický psychosyndróm. V záveroch znaleckého posudku sa vyjadril k bodovému ohodnoteniu zranenia, ktoré bolo vo výške 255 bodov, čo pri hodnote bodu v roku 2012 bolo 15,72 eur v peňažnom vyjadrení je 4008,60 eur. Na otázku obhajcu obžalovaného týkajúcu sa zranení poškodeného uviedol, že obidve zranenia v oblasti záhlavia teda aj v prednej časti lebky vznikli priamym pôsobením tvrdého

tupého predmetu, pričom týmto tvrdým tupým predmetom pri vzniku zranenia záhlavia mohla byť ruka útočníka zovretá v päšť. Takisto nemôže vylúčiť ani úder, napríklad nohou alebo nejakou inou palicou alebo nejakou tyčou. Ale taktiež priamym pôsobením tvrdého tupého predmetu môže byť i náraz hlavou na takýto predmet, či už nábytok, stenu, podlahu. Jednoznačne nemôže pád na zem vylúčiť, pretože je to priamym pôsobením tvrdého tupého predmetu na oblasť záhlavia. Či poškodený požil alkohol, avšak nevie presne sa vyjadriť s určitosťou, pretože daná informácia nebola v prepúšťacej správe z nemocnice. Znalec uviedol, že vychádzal jednak z anamnézy, čo uviedol poškodený pri vyšetrení, že si okolnosti úrazu nepamätal. Poškodený si zvyčajne nespomenie iba sa môže rozpamätať na okolnosti na základe reprodukcie inej osoby, ktorú môže potom prijať za vlastnú. Poškodený uviedol vo svojej výpovedi zo dňa 20.05.2013 že v nemocnici asi týždeň nevedel poriadne o sebe, ani nevládal komunikovať až po tomto čase si spomenul, že videl pri údere tvár Z. L., na danú otázku znalec uviedol, že pokiaľ bol úder vedený do oblasti tak nemohol vidieť tvár útočníka. Znalec tiež uviedol, že zo stavu bezvedomia neprejde pacient hneď do stavu plného vedomia, je tam obdobie tzv. prebúdzania, preberania sa z bezvedomia. Takže pokiaľ poškodený uviedol, že videl tvár obžalovaného, mohlo sa jednať o časové obdobie vtedy, keď sa obžalovaný nad ním skláňal ako uviedol obžalovaný vo svojej výpovedi a v mysli poškodeného si to presunúť do obdobia hneď po údere.

Z výpovede svedka - poškodeného U. K. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že uvedený večer bol na diskotéke v Hlohovci v podniku ONE, celý večer sa riadne bavil a až tesne pred koncom diskotéky, v časti ako sa už vychádza z budovy von si zobral bundu, ešte chcel dopiť kolu a išiel dole schodmi, keď tu Z., nevie či ho udril alebo kopol do oblasti chrbta, ešte sa stihol otočiť. Vzápätí padol hlavou, nevie či na schody alebo tam na zem a od tej doby si nič nepamätá. Poškodený uviedol, že počas diskotéky požíval červený vínný strik, vypil asi 3 možno 4 trojdecové, nebol pod vplyvom alkoholu, riadne sa zabával. Počas diskotéky s obžalovaným nemal žiadny konflikt ani sa s ním nerozprával, poznali sa iba z videnia a poznal ho iba cez jeho kamarátov, ktorí sa s ním poznali. Na diskotéke boli aj jeho známi, vie že niekto kričal, že je koniec diskotéky a myslí že aj obžalovaný kričal, že je koniec, na to sa zobral že ide domov, zobral si bundu a dopil kolu a keď schádzal tak zacítil ten úder a padol po tých schodoch a zostal v tej časti ako sa vychádza z budovy, ale kde presne tak to si už nepamätá. Poškodený uviedol, že ho udril obžalovaný, následne ho udril ešte jedenkrát, už nevie presne uviesť či to bol úder päšťou alebo kopnutie, ten úder ho zložil. Poškodený uviedol, že nevie presne kde ho na schodoch obžalovaný udril, pretože mal výpadok pamäte, len čo mu povedali, že ho zobrala sanitka keď bol dole pod tými schodmi. Po tom prvom údere sa otočil a videl útočníka teda obžalovaného. Poškodený uviedol, že v nemocnici sa mu nič nevybavilo, je rád že žije, v nemocnici bol na infúziách, otec mu rozprával ako sa to všetko malo stať. Poškodený uviedol, že keď si spomenul ako to bolo tak bol ešte v nemocnici.

Svedok G. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že skutok priamo nevidel, iba ráno v pondelok po tej diskotéke, ktorá bola v sobotu večer, počul od chalanov, že Z. L. mal zbiť U. K.. Danú informáciu počul od osoby, ktorá nebola prítomná pri bitke, povedal mu to R. D.. S poškodeným sme boli spolužiaci, následne sme sa stretli ako sa vrátil poškodený z nemocnice a chodili hrať spolu automaty.

Svedok S. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že skutok keď sa stal tak bol v práci, pracuje ako vodič sanitky, keď sa dozvedel, že syn bol odvezený sanitkou do nemocnice v Trnave, že mal úraz na diskotéke v Hlohovci, hneď skončil v práci a išiel do nemocnice do Trnavy. Jeho syn sa podrobil vyšetreniam ako CT a ďalším, následne išiel domov a všetko povedal jeho manželke. Poobede išiel za synom znovu do nemocnice, kde mu dali jeho telefón a ďalšie jeho veci a od nejakého synovho kamaráta mu prišla smska, že syna zbil Z. L., na ktorého následne išiel podať trestné oznámenie. Syn mu povedal, že už bol koniec diskotéky a vyhánali ho von a že si išiel pre bundu a v tom ho udril Z. L.. Následne keď vedel o tom že to bol L. tak to povedal aj synovi že prišla smska s jeho menom, syn bol ešte v nemocnici. Syn mu povedal, že dostal päšťou do tváre, na čo následne omdlel a potom ho odviezla sanitka.

Svedok M. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je to už veľmi dávno, v podstate si spomína len na to, že bol na zábave s obžalovaným, ktorý tam bol s priateľkou B. N.. Na dolnom podlaží tej diskotéky mal koncert spevák G., na hornom podlaží tam hrali disco, iný druh hudby, tam sa hrala normálna disco. Všetci traja, teda spolu s obžalovaným a jeho priateľkou prechádzali medzi tými poschodiami z koncertu toho speváka na disco a naopak. Boli stále spolu, neboli tam také obdobia, že by napr. na 30 minút alebo dlhšie niekto z nich túto spoločnosť opustil. Nevie presne koľko bolo hodín, možno bolo po 03,00 hod., keď priateľka obžalovaného chcela ísť domov, obžalovaný ju odprevadil pred budovu, s ním však nešiel, zostal vo vnútri na spodnom podlaží budovy. Po chvíli sa obžalovaný vrátil späť do budovy, potom čo odprevadil priateľku, zasa boli spolu. Až do konca diskotéky. Po skončení diskotéky šli z toho spodného podlažia. Vedľa je v podstate to hlavné schodisko, z ktorého sa tiež vychádza von z budovy, von z budovy sa dá vyjsť aj z toho spodného podlažia. Od hlavného vchodu doľava tam už bola tma, tam ležala nejaká postava, ani on ani obžalovaný k tej ležiacej osobe nešli. Táto osoba ležala asi 5 metrov od toho

hlavného vchodu. Sanitka už bola pri tej osobe, ktorá tam ležala. Nezaujímali sa o tú osobu. Následne išli odtiaľ potom domov, bolo tam veľa ľudí vonku pred tou diskotékou, odhaduje, že tam mohlo byť aj 20 ľudí. Nikoho známeho nevidel, a preto spolu s obžalovaným odtiaľ odišiel domov. Ani neskôr nezaujímal o to, čo sa tam stalo. Nevidel žiadny konflikt, ani sa o také niečo nezaujímal. Obžalovaný nemal s nikým konflikt, nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný niekoho napadol. Svedok uviedol, na odstránenie rozporov vo svojej výpovedi z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, že s odstupom času si už presne nepamätá či obžalovaný privolal tú sanitku mávaním alebo či bola už na mieste. Jeho výpoveď z prípravného konania na polícii bola bližšie k udalosti, avšak podrobnosti si už ani vtedy nepamätal. Svedok M. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je to už veľmi dávno, pracuje ako príslušník PZ, takže podobné problémy sa riešia aj v práci. K samotnému skutku si toho už veľa nepamätá. Svedok uviedol, že bol na tejto diskotéke a potom už tesne pred koncom videl, že tam niekde ležal U. K., okolo neho bolo viacero ľudí a možno asi 20 metrov odtiaľ tam bol obžalovaný, ktorého pozná iba z videnia. Nie som s ním ani v priateľskom ani príbuzenskom pomere. Tak isto ako pozná U. K., tak isto pozná aj jeho. Na návrh prokurátorka bola podľa § 264 ods. 1 prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, v ktorej svedok uviedol, že dňa 20.10.2012 bol spolu so známymi R. N. a F. Z. z D. na diskotéke ONE v Hlohovci prišli nejako o 23:30 hod, pili nejaký alkohol ale opití neboli. Na diskotéke videl aj U. K., ktorého pozná z D.. Mohlo byť nejako okolo 4:00 hod. už nasledujúceho dňa keď boli na spodnom poschodí diskotéky. Pred vchodom do sály sú drevené schody a vyššie sú betónové. Počas diskotéky nevidel žiadne konflikty. Keď si išiel von zatelefonoval, tak stretol na schodoch sedieť kamaráta R. E., ktorý povedal, že padol sám z tých schodov a buchol si hlavu, ale bol pri vedomí a on pre istotu zavolať sanitku. Keď sa vracal naspäť na diskotéku tak videl v predklone Z. L., ktorého pozná z videnia a tento tam plakal, následne mu L. povedal že ho uderil ale nehýbe sa ale nepovedal nič bližšie a nevedel o koho ide. Keď sa ho následne opýtal nech mu to vysvetlí, ale on plakal a nič nehovoril. Potom sa periférne rozhladol a zbadal ako niekto leží vonku na chodníku pred vstupom do diskotéky a niekto tam pri ňom bol, ale nevie kto mu povedal, že volal už sanitku a tá už medzitým prichádzala. Záchranári začali dávať prvú pomoc ležiacemu chlapcovi, keď podišiel bližšie tak videl, že tam leží v bezvedomí U. K.. Svedok ešte uviedol, že nevie či L. robí vyhadzovača na tej diskotéke alebo nie, ale je tam často a bavieva sa s vyhadzovačmi.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. okresný súd prečítal výpoveď neprítomného svedka Z. D. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že je majiteľom firmy a zároveň aj technikom, ktorý sa zaoberá montážou kamerových systémov a procesom nahrávania týchto systémov. V tejto veci montoval kamerový systém asi 2.5 roka dozadu v podniku ONE v Hlohovci, kde aj naďalej spravuje daný systém. Bol požiadaný pánom E. k stiahnutiu dát kamerového záznamu v podniku ONE vo veci ublíženia na zdraví U. K. pre potreby polície. Keď vyhotovoval k tejto veci záznam z kamier, tak tento bol veľmi nekvalitný, ale zároveň uviedol, že čo bol vtedy informovaný, tak sa tento incident mal stať na schodoch diskotéky, ktorá má dve podlažia, ale na schodišti kamera nie je žiadna. Kamery, ktoré snímajú ONE bar vrátane a času incidentu, tak sú umiestnené len v priestoroch baru, výčapu a k nim prináležiaceho parketu. Ďalej kamery snímajú 2 priestory zvonku a to jeden pred hlavným vchodom a druhý bočnú stranu tohto klubu. Svedok uviedol, že na záznamoch je vidieť iba ako prichádza sanitka. Následne ale dva dni po incidente ho kontaktoval neznámy pán z neznámeho čísla a predstavil sa ako Z. L. a opýtal sa ho či mu môže nejakým spôsobom poskytnúť kamerový záznam z podniku ONE z toho dňa keď sa mal stať ten incident. Svedok uviedol, že mu tento záznam neukáže ani neposkytne a viac s ním nekomunikoval.

Zo záznamu zo šetrenia z č. I. 87 z OO PZ Hlohovec zo dňa 23.10.2012 vyplýva že kamera mestskej polície je inštalovaná tak, že nie je schopná monitorovať miesto incidentu a ak by to aj dokázala zaberať tak v tom čase bola hmla, že by nebolo možné detail konfliktu rozpoznať. Z vykonanej preverky kamerových záznamov z priemyselných kamier podniku ONE bolo zistené, že samotný incident pre zlý uhol záberu a pavučinou zaclonenú kameru nie je viditeľný a ani žiadne osoby či časti incidentu vidieť nie je a vzhľadom k tomu je tento záznam takmer neupotrebitelný a zábery z inej kamery skôr poslúžia na identifikáciu páchatel'a počas pohybu v klube ONE.

Následne na hlavnom pojednávaní bola prehratá disketa, ktorá bola v tejto veci zaistená na č. I. 86, po prezretí predmetného záznamu súd I. stupňa konštatoval, že obsah záznamu je nepoužiteľný a záznam je veľmi nejasný, rozmazaný a zábery z iných kamier nezaberajú miesto na schodisku, kde sa mal predmetný incident stať.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov súd I. stupňa zistil, že obžalovaný sa dňa 16.03. 2010 dopustil priestupku týkajúci sa rýchlosti jazdy podľa § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, iný priestupok evidovaný nie je. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný Z. L. nemá žiadny záznam v registri trestov.

Súd I. stupňa sa oboznámil aj s ostatným obsahom spisového materiálu, lekárskymi správami, zápisnicami o šetrení, odbornými vyjadreniami, výpismi, správami, odpisom registra trestov a takto vykonané dokazovanie vyhodnotil.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako i v ich vzájomných súvislostiach a ich súhrne, nemal súd I. stupňa za preukázané, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu spáchal obžalovaný (§ 285 písm. c) Tr. por.).

Trestná činnosť obžalovaného nie je preukázaná, pretože v priebehu dokazovania na okresnom súde, zo záznamov kamerového systému podniku ONE, avšak ani zo záznamu mestskej kamery v Hlohovci, nie je zachytený predmetný incident - útok na poškodeného. Okresný súd poukázal na zjavné rozpory vo výpovediach poškodeného U. K. a obžalovaného Z. L., a to najmä že poškodený jednoznačne označil obžalovaného za páchatel'a, avšak z vykonaného znaleckého dokazovania a výpovede znalca z odboru zdravotníctva vyplýva, že poškodený si na priebeh skutku nemohol spomenúť a výpoveď poškodeného je postavená iba na reprodukcii inej osoby, ktorú prijal za vlastnú a preto súd I. stupňa nemohol brať výpoveď poškodeného za vierohodnú. Znalec k možnosti rozpamätania sa poškodeného uviedol, že je z medicínskeho hľadiska nepravdepodobné, aby si postupne s časovým odstupom poškodený spomenul na okolnosti daného incidentu. Znalec uviedol že útok na poškodeného smeroval zozadu tvrdým tupým predmetom alebo úderom, a preto poškodený pri útoku nemohol vidieť tvár osoby ktorá na neho zaútočila.

Po zhodnotení uskutočnených výpovedí na hlavnom pojednávaní a prečítaním výpovedí z prípravného konania súd I. stupňa poukázal na výpoveď svedka R., ktorý na predmetnej diskotéke ani nebol a skutočnosť sa mal dozvedieť od osoby R. D., ktorý tiež na diskotéke nebol, a preto vina obžalovaného nemôže byť založená iba na tom, že niekto niečo povedal. Súd I. stupňa vyslovil, že vinu obžalovaného nie je možné postaviť iba na tom, že obžalovaný mal plakať za to, že udrel poškodeného, čo nevyplýva zo žiadneho dôkazu, čo navyše vyvrátil svedok D.. Znalec sa vyjadril, že nemôže vylúčiť vznik predmetných zranení ani pádom poškodeného na zem.

Obžalovaného usvedčujú len výpovede svedkov R., D., otca poškodeného K., z ktorých ani jeden nebol priamym svedkom žalovaného skutku, neboli ani na predmetnej diskotéke. Súd I. stupňa vyhodnotil výpoveď otca poškodeného ako nedôveryhodnú, pretože tento svedok môže mať na výpovedi v neprospech obžalovaného vlastný záujem.

Proti týmto výpovediam stoja výpovede svedka D. a obžalovaného L.. Pochybnosti vyvolávajú aj kamerové záznamy, ktoré nezachytávajú predmetný incident.

Keďže obžalovaného usvedčujú len svedecké výpovede, ktoré navyše nie sú jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, stoja proti nim iné svedecké výpovede a kamerové záznamy nezachytávajú predmetný incident, tak nie je možné jednoznačne dospieť k záveru, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. okresný súd poškodených U. K., Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a Sociálnu poisťovňu s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie v neprospech obžalovaného Z. L. prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len prokurátor), a toto odvolanie odôvodnil v rozsahu č. I. 244 - 245 spisu nasledovne (podstatné citácie):

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku skrátene uviedol, že obžalovaného usvedčujú len svedecké výpovede, ktoré nie sú jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, proti nim stoja navyše iné svedecké výpovede, pričom kamerové záznamy nezachytávajú posudzovaný incident a preto nie je možné jednoznačne dospieť k záveru, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Odvolaním napadnutý rozsudok považuje prokurátor za nesprávny a nezákonný, a to čo do výroku o oslobodení spod obžaloby ako aj čo do výroku o náhrade škody.

Podľa jeho právneho názoru dôkazy vyplývajúce z vykonaného dokazovania ako v prípravnom konaní, tak aj v následnom súdnom konaní, súd I. stupňa nevyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., čím došlo okrem iného aj k zmareniu účelu vymedzeného v § 1 Tr. por., nakoľko tieto vyhodnotil jednostranne a výlučne v prospech obžalovaného. Súd I. stupňa pritom vôbec nevzal do úvahy vo veci vykonané usvedčujúce priame a nepriame dôkazy, ktoré vo svojom súhrne tvoria logickú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a podporujúcich dôkazov, ktoré preukazujú, že páchatel'om žalovaného skutku je práve obžalovaný Z. L..

Skutkový stav, ktorý prvostupňový súd ustálil v napadnutom rozsudku neobstojí, pretože tento nezodpovedá zabezpečeným a vo veci vykonaným dôkazom.

Z vykonaného dokazovania možno bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, že poškodený U. K. v rámci svojho výsluchu vykonaného ako v prípravnom konaní, tak aj v konaní pred súdom jednoznačne označil za páchatel'a žalovaného skutku Z. L., nakoľko tohto opoznal ešte pred samotnou stratou

pamäte (pred samotným pádom zo schodov), keďže Z. L. mal v tom čase uzatvárať bar (čo potvrdil aj samotný obžalovaný v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.05.2014), kedy povedal poškodenému, že je koniec diskotéky, v dôsledku čoho poškodený dopil kolu, obliekol si bundu a odchádzal preč, v čom, pri vkročení na prvý drevom obložený schodík na prvom poschodí zacítil v strede chrbta úder, sotenie, ktoré ho odhodilo do časti medziposchodia potiahnutého gumou, kde sa otočil smerom hore, pričom v tom uvidel Z. L. ako mu dáva silnú facku, na čo stratil stabilitu a následne aj vedomie.

Vyššie opísanú výpoveď poškodeného U. K. okrem iného potvrdzujú a obžalovaného Z. L. usvedčujú aj výpovede svedka M. R., ktorý uviedol (skrátene), že na predmetnej diskotéke okolo 4:00 hod. videl po tom, ako zavolať svojmu známemu sanitku, obžalovaného Z. L. ako stojí v predklone a plače, na čo sa ho dopytoval čo sa stalo, pričom obžalovaný mu odpovedal, že „ho uderil, ale nehýbe sa a že ho nechcel uderiť“. Na základe tohto tvrdenia obžalovaného sa rozhladol a zbadal ako niekto leží vonku na chodníku pred vstupom do diskotéky, pričom sa pri ňom už nachádzali nejaké osoby. Jednalo sa o U. K.. V tom čase tam zároveň prichádzala sanitka, resp. išlo o tú istú sanitku, ktorá predtým brala jeho známeho, iba sa stočila.

Skutočnosť, že poškodeného U. K. mal napadnúť obžalovaný Z. L. nepriamo potvrdili aj svedkovia G. R., R. D. a S. K., ktorí sa o tom dozvedeli sprostredkované od ďalších osôb.

V nadväznosti na uvedené prokurátor zdôraznil, že z vykonaného znaleckého dokazovania vyplýva, že mechanizmus vzniku zranení spočíva pravdepodobne v dôsledku úderu, resp. sotení, v dôsledku ktorého mohlo dôjsť k strate stability poškodeného a k následnému pádu na schody a zem. Znalec okrem iného v posudku poukázal z medicínskeho hľadiska aj na nezrovnalosť vo výpovedi obžalovaného, ktorý tvrdil, že našiel poškodeného ležať na chodníku na chrbte, bol vystretý a obe ruky mal pri tele. Znalec v tomto smere uviedol, že takáto poloha je dosť neprirodzená pre polohu po úraze, ktorá skôr svedčí o ďalšej manipulácii s poškodeným po úraze.

Na základe takto stanovených záverov znalca je potom podľa názoru prokurátora nemožné, aby okresný súd skonštatoval, že poškodený nemohol vidieť tvár osoby, ktorá na neho zaútočila, pretože útok smeroval zozadu tvrdým, tupým predmetom alebo úderom. Takéto konštatovanie okresného súdu nemá vo vykonanom dokazovaní žiadnu oporu, ba práve naopak, prieči sa zisteným skutočnostiam, nakoľko poškodený v čase keď stál na okraji schodišťa, pocítil úder v chrbtovej časti a nie v záhlaví, tak ako to konštatuje súd. Z uvedeného je teda zrejmé, že zranenia spôsobené v oblasti záhlavia boli spôsobené následným pádom poškodeného po strate stability na medziposchodí a nie úderom zozadu.

Čo sa týka straty pamäte poškodeného, tak aj v tomto prípade znalec konštatoval, že u poškodeného bola možná ako retrográdna amnézia (aj na okolnosti pred vznikom zranenia), tak aj antegrádna amnézia (len okolnosti po vzniku zranenia). V tomto smere dodal, že konštatovanie znalca uvedené v Dodatku k znaleckému posudku týkajúce sa možnosti rozpomätania sa na okolnosti incidentu nie je konštatovanie vzťahujúce sa k okolnostiam pred samotným vznikom zranenia, ale výlučne týkajúce sa okolností vzniku zranenia až po následnú hospitalizáciu poškodeného, preto tvrdenie okresného súdu o nemožnosti poškodeného spomenúť si dodatočne na okolnosti úrazu, ktoré je len mechanickým prevzatím odpovede znalca na zle položenú otázku, nie je správne a vzhľadom na vyššie uvedené ani neobstojí.

Bez ohľadu na tieto skutočnosti súd I. stupňa vzal do úvahy len verziu obžalovaného, pričom výpoveď poškodeného označil za nedôveryhodnú a s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“ dospel k záveru, že na základe takto vykonaného dokazovania nie je možné dospieť k záveru, že stíhaný skutok spáchal obžalovaný.

Prokurátor konštatoval, že práve z vykonaného dokazovania jasne vyplýva, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, je trestným činom a tento spáchal obžalovaný. Obžalovaného priamo usvedčuje najmä výpoveď poškodeného a svedka M. R., ktoré sú súčasne podporované ďalšími nepriamymi dôkazmi (výpoveďami nepriamych svedkov, znaleckým dokazovaním). V tomto prípade teda nejde o jediný priamy dôkaz, ktorý existuje bez ďalších podporných dôkazov tak, ako to uviedol súd I. stupňa v napadnutom rozsudku, ale ide o reťazec priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vo svojom súhrne tvoria logickú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a podporujúcich dôkazov. Práve výpoveď obžalovaného a svedka M. D. je potrebné v tomto smere považovať za menej vierohodné až účelové a navzájom si odporujúce, nakoľko v rámci ich výpovedí existujú rozpory takej kvality a kvantity, že tieto nie je možné zhojiť, resp. ospravedlniť ani odstupom času. Je nepochybné, že súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav veci a vôbec neprihliadol na reťaz vyššie uvedených priamych ale i nepriamych dôkazov, ktorý bezpochyby preukázal, že obžalovaný Z. L. spáchal žalovaný skutok tak, ako bol uvedený v obžalobe.

Prokurátor uviedol, že použitie zásady "in dubio pro reo", ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej

skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie (47/1996 ZSP, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25. februára 1997, sp. zn.: 6 Tz 1/97).

Súd I. stupňa bol teda v prípade existencie takej pochybnosti povinný vykonať vo veci všetky do úvahy prípustné dôkazy, ktoré mohli prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, resp. ktoré by viedli k spravodlivému rozhodnutiu a tým k naplneniu účelu vymedzeného v ust. § 1 Tr. por., čo však s poukazom na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neučinil.

Ak mal súd I. stupňa za pochybné, či žalovaný skutok spáchal obžalovaný, mal na preverenie vierohodnosti jeho výpovede, ako aj výpovede poškodeného a svedka M. R. v zmysle § 2 ods. 11 Tr. por. vypočuť zasahujúceho pracovníka RZP, predvolať a vypočuť osoby, ktoré boli pôvodcami informácie adresovanej R. D. a tým odstrániť pochybnosti o tom, či obžalovaný našiel poškodeného v bezvedomí alebo tohto napadol.

Z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil v celom rozsahu napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. mu vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Proti tomuto rozsudku podal (doručené okresnému súdu dňa 9. januára 2017) v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj poškodený U. K. v rozsahu č. I. 243 spisu. Vyslovil nesúhlas s postupom a rozhodnutím okresného súdu, a to nielen s výrokom o tzv. adhéznom konaní, ktorým bol s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces, ale i s tým, že obžalovaný bol spod obžaloby prokurátora oslobodený. Bol to totiž výlučne obžalovaný, kto mu v dôsledku fyzického útoku spôsobil zranenia špecifikované v skutkovej vete výrokovej časti prokurátorom podanej obžaloby.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania primárne skonštatoval prípustnosť odvolania prokurátora (§ 306 ods. 1 Tr. por.) i absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1, resp. ods. 3 Tr. por., a preto v súlade s ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a tak zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa trpí vadami a pochybeniami, na ktoré bol odvolací súd povinný prihliadať, a to preto, že takéto chyby by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por.

Predmetné zistenia odôvodňovali ten procesný postup, že odvolací súd o odvolaní prokurátora rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože chyby nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Podľa § 2 ods. 6 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, orgány činné v trestnom konaní a sudy konajú z úradnej povinnosti (zásada oficiality).

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní a sudy s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por. súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrholi. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

b/ pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, c/ ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec spravidla súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

K veci je potrebné uviesť predovšetkým to, že napadnuté konanie prvostupňového súdu je nedostatočné z pohľadu ustanovení § 2 ods. 10, ods. 11, ods. 12 Tr. por. Predchádza mu totiž dokazovanie,

ktoré nebolo vykonané v potrebnom a náležitom rozsahu, čo spôsobilo nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, pričom okresný súd sa zároveň nevyporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo napokon prokurátor dôsledne špecifikoval v dôvodoch podaného odvolania. Na objasnenie skutkových zistení je potrebné vykonať ďalšie dôkazy.

Ako bolo už vyššie konštatované, dôvodný je predovšetkým zásadný nesúhlas prokurátora so spôsobom, akým súd I. stupňa vyhodnotil všetky doposiaľ vykonané dôkazy. V prvom rade nekriticky neuveril tvrdeniam poškodeného U. K., ktorý od začiatku trestného konania jednoznačne usvedčoval obžalovaného zo spáchania skutku, pričom vypovedal pod hrozbou trestných následkov krivej výpovede a krivého obvinenia.

Súd I. stupňa v postupe svojho konania dostatočne nevzal do úvahy priame i nepriame dôkazy usvedčujúce obžalovaného so spáchania inkriminovaného skutku a s týmito sa zákonným spôsobom dostatočne nevyporiadal. Pritom sa jedná o také dôkazy, ktoré vo svojom súhrne tvoria logickú reťaz vzájomne sa dopĺňujúcich a podporujúcich dôkazov, preukazujúcich, že páchatelom skutku obžaloby je výlučne obžalovaný Z. L.. Z doposiaľ vykonaného dokazovania bolo bezpochyby dôvodné ustáliť, že poškodený U. K. v rámci svojich opakovaných výsluchov v prípravnom konaní i v konaní pred súdom jednoznačne označil za páchatel'a inkriminovaného skutku práve obžalovaného Z. L., nakoľko tento opoznal ešte pred samotnou stratou pamäte (pred samotným pádom zo schodov), keďže obžalovaný Z. L. mal v tom čase uzatvárať bar (čo potvrdil aj samotný obžalovaný v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6. mája 2014) kedy povedal poškodenému, že je koniec diskotéky, v dôsledku čoho poškodený dopil kolu, obliekol si bundu a odchádzal preč, v ktorom okamihu pri vkročení na prvý drevom obložený schodík na prvom poschodí zacítil v strede chrbta úder, sotenie, ktoré ho odhodilo do časti medziposchodia potiahnutého gumou, kde sa otočil smerom hore, pričom v tom uvidel obžalovaného Z. L. ako mu dáva silnú facku, na čo stratil stabilitu a následne aj vedomie.

Výpovede poškodeného U. K. potvrdzuje, a obžalovaného Z. L. zo spáchania skutku usvedčuje, aj svedecká výpoveď M. R., ktorý pod prisahou uviedol, že na predmetnej diskotéke v čase okolo 4.00 hod. videl, po tom, ako zavolať svojmu známemu sanitku, obžalovaného Z. L. ako stojí v predklone a plače, na čo sa ho opýtal, čo sa stalo, pričom obžalovaný mu odpovedal, že „ho uderil, ale nehýbe sa a že ho nechcel uderiť“. Na základe tohto tvrdenia obžalovaného sa rozhlíadol a zbadal ako niekto leží vonku na chodníku pred vstupom do diskotéky, pričom sa pri ňom už nachádzali nejaké osoby. Jednalo sa o U. K.. V tom čase tam zároveň prichádzala sanitka, resp. išlo o tú istú sanitku, ktorá predtým brala jeho známeho, iba sa stočila.

Skutočnosť, že poškodeného U. K. mal napadnúť obžalovaný Z. L. pod prisahami nepriamo potvrdili aj svedkovia G. R., R. D. a S. K., ktorí sa o tom dozvedeli sprostredkovane od ďalších osôb. Žiadnemu z vyššie uvedených dôkazov okresný súd nekriticky a bez logického dôvodu neuveril, naproti čomu bezhranične a taktiež nekriticky uveril výlučnému tvrdeniu obžalovaného, ktorý sa, na rozdiel od citovaných svedkov, môže beztrestne obhajovať spôsobom aký uzná za vhodný a teda v konečnom dôsledku aj klamať. V týchto súvislostiach okresný súd podcenil možnosť vykonania dokazovania napr. i priamym výsluchom svedka Z. D., výpoveď ktorého na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 1 Tr. por. iba prečítal, a ktorú v kontexte so skôr označenými priamymi i nepriamymi dôkazmi v konečnom dôsledku taktiež nekriticky a nelogicky jednostranne vyhodnotil v prospech obžalovaného. Podľa výpovede tohto svedka dva dni po skutku mala z neznámeho telefónneho čísla kontaktovať osoba, ktorá sa svedkovi predstavila ako Z. L., domáhajúc sa poskytnutia kamerového záznamu z podniku ONE z času incidentu (t. j. v čase, keď nebolo zrejmé, že takéto záznamy sú nepoužiteľné)

K mechanizmu vzniku zranení poškodeného z vykonaného znaleckého dokazovania vyplýva, že tieto boli pravdepodobne spôsobené úderom, resp. sotením, v dôsledku čoho mohlo dôjsť k strate stability poškodeného a k následnému pádu na schody a zem. Znalec okrem iného v posudku poukázal z medicínskeho hľadiska aj na nezrovnalosť vo výpovedi obžalovaného, ktorý tvrdil, že našiel poškodeného ležať na chodníku na chrbte, bol vystretý a obe ruky mal pri tele. Znalec v tomto smere uviedol, že takáto poloha je dosť neprirodzená pre polohu po úraze, ktorá skôr svedčí o ďalšej manipulácii s poškodeným po úraze. Napokon je zrejmé, že zranenia spôsobené v oblasti záhľavia boli spôsobené následným pádom poškodeného po strate stability na medziposchodí a nie úderom zozadu.

Čo sa týka straty pamäte poškodeného, znalec konštatoval, že u poškodeného bola možná ako retrográdna amnézia (aj na okolnosti pred vznikom zranenia), tak aj antegrádna amnézia (len okolnosti po vzniku zranenia). Konštatovanie znalca, uvedené v Dodatku k znaleckému posudku, týkajúce sa možnosti rozpamätania sa na okolnosti incidentu, nie je konštatovanie vzťahujúce sa k okolnostiam pred samotným vznikom zranenia, ale výlučne týkajúce sa okolností vzniku zranenia až po následnú hospitalizáciu poškodeného, preto tvrdenie súdu o nemožnosti poškodeného spomenúť si dodatočne na okolnosti úrazu, ktoré je len mechanickým prevzatím odpovede znalca na zle položenú otázku, nie

je správne a vzhľadom na vyššie uvedené ani neobstojí. Odvolací súd dopĺňa, že v ďalšom znalcovi neprináleží riešiť skutkové ani právne otázky, a to, odhliadnuc od iného, ani urobiť záver, že poškodený v jednej z verzií (popisu priebehu útoku páchatela všeobecne voči telesnej integrite poškodeného) nemohol vidieť tvár útočníka. Poškodený vypovedal, že tvár útočníka videl a týmto bol bezpochyby obžalovaný Z. L. a nikto iný. Tento fakt (verziu) súd I. stupňa, vo vzťahu k špecifikovaným dôkazom, nekriticky nedocenil. A odvolací súd sa už vonkoncom nestotožňuje so stanoviskom znalca v tom smere, že poškodený si na priebeh skutku nemohol spomenúť, a že jeho výpoveď je postavená len na základe reprodukcie inej osoby, ktorú prijal za vlastnú (viď i ako argumentácia použitá v záverečnej reči obhajcu obžalovaného).

Z dokazovania nateraz vyplýva, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, je trestným činom a tento spáchal obžalovaný. Obžalovaného priamo usvedčuje najmä výpoveď poškodeného a svedka M. R., ktoré sú súčasne podporované ďalšími nepriamymi dôkazmi (výpovede nepriamych svedkov, znalecké dokazovanie). Neexistuje tak iba jeden priamy dôkaz, ale i rad podporných dôkazov, tvoriacich reťaz priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vo svojom súhrne tvoria logickú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a podporujúcich dôkazov. Naopak výpovede obžalovaného a svedka M. D. okresný súd precenil, tieto odvolací súd považuje za menej vierohodné až účelové a navzájom si odporujúce (viď správne dôvody odvolania prokurátora).

Použitie zásady "in dubio pro reo", vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Súd I. stupňa bol teda v prípade existencie takej pochybnosti povinný vykonať vo veci všetky do úvahy prípustné dôkazy, ktoré mohli prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, resp. ktoré by viedli k spravodlivému rozhodnutiu a tým k naplneniu účelu vymedzeného v ust. § 1 Tr. por., čo však s poukazom na odôvodnene napadnutého rozhodnutia neučinil. Ak mal súd I. stupňa za pochybné, či skutok obžaloby spáchal obžalovaný, mal na preverenie vierohodnosti jeho výpovede, ako aj výpovede poškodeného a svedka M. R. v zmysle § 2 ods. 11 Tr. por. vypočuť zasahujúceho pracovníka RZP, predvolať a vypočuť osoby, ktoré boli pôvodcami informácie adresovanej R. D. a tým odstrániť pochybnosti o tom, či obžalovaný našiel poškodeného v bezvedomí alebo tohto napadol. Rovnako mal vykonať výsluch svedka Z. D..

Tieto nedostatky a pochybenia viedli (a to nielen z podnetu odvolania prokurátora, ale aj z podnetu odvolania podaného za tohto stavu a v tomto štádiu trestného konania poškodeným U. K., nakoľko v súčasnosti ide o spôsob tzv. medzitýmneho rozhodnutia krajského súdu) odvolací súd k postupu podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a k následnému postupu podľa § 322 ods. 1 Tr. por., teda k zrušeniu napadnutého rozsudku v celom rozsahu a k vráteniu veci súdu prvého stupňa, aby túto v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Vzhľadom na potrebu doplnenia dokazovania v súčasnosti neprichádzal do úvahy postup navrhovaný prokurátorom v petíte odvolania v rozsahu ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.

Okresný súd je povinný dodržať všetky procesné ustanovenia vrátane ustanovenia § 327 ods. 1 Tr. por., doplniť dokazovanie v naznačených smeroch a rozhodnúť v súlade so skutkovým stavom a platným zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.